NN 68/2021 (23.6.2021.), Presuda Upravnog suda u Splitu poslovni broj: 7 UsI-523/19-9 od 5. ožujka 2021.

UPRAVNI SUD U SPLITU

1322

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Mireli Valjan-Harambašić, uz sudjelovanje zapisničarke Zrinke Abaza, u upravnom sporu tužitelja … iz S., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 25. veljače 2021., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 5. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim predlaže poništenje odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/19-02/179, urbroj: 376-04-19-6 od 20. listopada 2019.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/179, Urbroj: 376-04-19-6 od 20. listopada 2019. odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora korisnika ..., ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga H.d.d., Z., u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučenih pošiljki broj: …, …, …, …, …, …, …, …, …, …, …, …, ….

Tužitelj je podnio tužbu protiv osporene odluke tuženika od 20. listopada 2019., pobijajući zakonitost iste zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredbi postupka. Tužitelj ističe da je prigovore H. podnio zbog necjelovite poštanske usluge (a ne kako tuženik navodi zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja) 13 predmetnih pismena, a H. i Povjerenstvo za pritužbe potrošača koje djeluju pri H. (u nastavku: Povjerenstvo) su takve prigovore odbacili zbog navodnog nepravovremenog podnošenja, pa se tužiteljev zahtjev za rješavanje spora za svih 13 navedenih predmeta odnosio isključivo na pravovremenost podnošenja njegovih prigovora H., koje je tuženik svojim zaključkom od 12. rujna 2019. spojio u jedan postupak pod poslovnim brojem UP/I-344-08/19-02/179.

Tuženik je odbio zahtjev tužitelja kao neosnovan, iako je na trećoj stranici obrazloženja pobijane odluke utvrdio kako je tužitelj sve svoje predmetne prigovore podnio pravovremeno.

Ujedno, ističe da je tuženik prethodno sve navode tužitelja glede pravovremenog podnošenja prigovora H. proglasio neosnovanim, što tužitelj osporava iz svih zakonskih razloga. Iskazuje i kako je na zahtjev Upravnog suda u Splitu spreman dokazati svu nezakonitost tvrdnji tuženika o razlici između predaje i uručenja pošiljke primatelju ili o poštanskom žigu koji navodno označava datum kada se počinje računati rok za podnošenje prigovora, smatrajući da je za predmetnu upravnu stvar bitno da je utvrđeno kako je tužitelj svoje prigovore H. podnio pravovremeno, zbog čega je i podnio zahtjev za rješavanje spora (za svih 13 predmeta). Tužitelj je u svojim zahtjevima za rješavanje spora naglasio da je spor nastao zbog obavljanja necjelovite poštanske usluge, a da su svi kasniji postupci u ovoj pravnoj stvari bili vezani isključivo za pravovremenost podnošenja njegovih prigovora H., pa su i zahtjevi tužitelja upućeni tuženiku bili vezani za pravovremenost podnošenja prigovora, a ne za necjelovitu poštansku uslugu. Tužitelj načelno nema ništa protiv toga što je tuženik, a ne H., rješavao njegov prigovor H. glede obavljanja necjelovite poštanske usluge, ali da je tuženik isto trebao obaviti na zakonit način, odnosno objektivno, transparentno i na ne diskriminirajući način, sukladno čl. 53. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a), a tuženik prije donošenja odluke uopće nije obavijestio tužitelja da je njegov prigovor H. podnesen pravovremeno, niti mu je dostavio dokumentaciju, odnosno presliku izlista iz službene evidencije H. za traženje poštanskih pošiljki, na koju se pozvao na četvrtoj stranici obrazloženja pobijane odluke. Predlaže da Sud poništi osporenu odluku tuženika od 20. listopada 2019.

Tuženik je u dostavljenom odgovoru na tužbu naveo da je tužba neosnovana, što detaljno obrazlaže u odgovoru na tužbu. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. ZPU-a i načelo